

אפילו אם חבוא מהמסלה האנגלית. קל וחומר אם חבוא מהסוכנות היהודית. הוא בעצמו מחונן ללכת לעיראק. לא לשם הנהלת מו"ס. כל מו"ס כזה יזיק. יבוא כחייר סתם. למען שיוכל פעם להגיד - אם ישאל: כלום היית בעיראק? כן, הייתי שם.

אמרת לו: אם יש אפשרות של טרנספר ערבי מא"י

לעיראק - וה"אם" הוא גדול מאוד - הרי זוהי הדרך היחידה שעלולה להביא לידי כך. וחשיבות הטרנספר היא בעיקר פוליטית - לפתור הקושי של ישוב ערבי בחוף ישוב יהודי, ולא קושי החישובי, כי גם במציאות הקיימת יש אפשריות רחבות להחישבות יהודית בארץ.

הבחור עושה רושם של איש רציני, אדוק ברעיונו,

מוכן להוציא עליה כספים - כספו הוא - וזמן, בלי לדרוש פרס או פרסום.

רוצה להיות כלא-ציוני בחבר הדן עם הממשלה, ומצמק

על חבריו הלא-ציונים שטרבו לבוא למו"ס.

4 פברואר

חבוקר הלכתי עם משה ולוריה לביחור של חיים להרצות

לפניו דעתי על הסו"ס.

משה סיפר לי שברלין שאל חיים לתואות הסו"ס,

וכשחיים הגיד לו שיחננו לו שלושים אלף לשנה אמר חרב ברלין:

אם חשיג זאת יברכך העם היהודי. חיים נחרשם כחשובה זו והריחו

סתחלק במחשבת לדרוש שלשים אלף. כששמעתי סיפור זה חרדתי.
די לנו בלחץ שיבוא במשך חמ"ס מאת הלא-ציונים ומאת הממשלה,
ואם גם חיים יתחיל את חמ"ס במחשבה כזו - אנו אבודים. ביקשתי
אחמול חיים שיתן לי הבוקר חצי שעה לשיחה.

אמרתי לו שהמסיבות הפוליטיות שבהן נועדו השיחות

אינן לטובתנו, ואני מניח שנצא מהשיחות בשן ועין: הטרור
הממושך בארץ, הגבורה היטלר בעולם, סכנת המלחמה, חולשת הממשלה
האנגלית - כל אלה יהיו לנו לרועץ. אולם עלינו לקחת בחשבון
לא רק חמ"ס וחוצאותיו המידיות - אלא אפשריות מלחמתנו אח"כ -
כשישחנו החנאים, הכרעת הממשלה הפעם לא תהיה סופית, ולא חסיד
תהיה הקוניוקטורה העולמית לרעתנו. עלינו גם לקחת בחשבון
צרכי התנועה. לא נוכל להשקע על הלא-ציונים. כשנקבל סכה -
יעזבונו לנפשנו, והאמריקנים כבר פרשו מאחזנו למעשה. ועלינו
לדאוג עכשיו ביחר שאח לעתיד התנועה הציונית. מלבד הישוב
בארץ - זהו המשקן היחיד שלנו. התנועה הציונית לא תתקדם עלינו
ולא תחלש אם ננחול הפעם מפלה - בחנאי שידינו לא יהיו במעל.
ולכן אין אנו יכולים לקבוע התנהגותנו ב"שיחות" אלה רק לפי צרכי
השעה, אלא לפי חוצאותיהן בעתיד.

עלינו לקבוע עמדתנו כלפי הערבים וכלפי הממשלה.

אחזיל מהערבים. אין כמעט שום שנים לחסכם אתם. הם רואים עצמם
כמנצחים - ובאמת ניצחו. הם מסדרים טרור - ומוזמנים לנהל
סו"ס עם הממשלה. גייסו המלכים הערבים - ואנגליה קראו אותם
ללונדון ונחנה להם למעשה סטטוס רשמי בא"י. הסיטואציה העולמית

משחקת להם. המדינה היהודית הוסרה מעל הפרק - מדוע, איפוא, יוותרו על דרישותיהם הקיצוניות ויעשו הסכם אהנו ז' ואף-על-פי-כן עלינו לעשות כל הנסיונות האפשריים לבוא אחס לירי מו"ם ואם אפשר להסכם. אנו חייבים זאת לעצמנו, אנו חייבים זאת לממשלה - וגם לעהיד יחסינו עם הערבים. אל חפול האחריות על כשלון הנסיון של הממשלה - עלינו. ידע כל העולם שאנו לא החמצנו הזדמנות זו. אבל כמעט ברור מראש שלא יהיה הסכם - והממשלה חוזרת את מדיניותה. פחות או יותר אנו יודעים מה זו תהיה. יתכן שתהיה גרועה ממה שאנו יודעים, ויש רמז לכך היום בטיימס (לאחר שיחת ט.ט.ט. אחסול עם העהונאים). הגזירה תהיה רעה - אבל גזירה אינה נצחית, אם אנו לא נסכים לה למפרע והחנועה הדע שמצדנו נעשה הכל למען עמוד על מלוא זכוהינו. ולכן, אין אנו יכולים בשום אופן לוותר הפעם על הזכויות היסודיות שלנו, ביהוד בענין העליה. כל עמידה על הסקת מצדנו בדבר כמות העליה חשנהית תהיה משגה פטלי.

(א) כל מספר שאנו ננקום - יהיה מכסיסום, ויקל על הממשלה לקצץ אוהו, כי הערבים ידרשו הפסקה גמורה של עליה, ולא יוותרו בנקודה זו.

(ב) בכל נקיטת מספר יש הסחלקות מעקרון יכולת הקליטה הכלכלית. עקרון זה, אם כי לא נזכר במנדט - שימש יסוד למנדט, הוכרו זה אחרי זה ע"י הממשלה ואושר על-ידי חבר הלאומים, בקרב חוגים רחבים בפרלמנט יש לו חסיכה, ונוכל חסיד להגן עליו בפני דעת הקהל בעולם ולדרוש החזרתו. גם אם הפעם חסחלק ממנו הממשלה. אבל לאחר שנוותר עליו ונסכים בעצם למספר

שרירותי - פתחנו פתח לממשלה לקיצוצים שרירותיים. צעד זה גם יערער את החנוכה הציונית.

אילו אפשר היה לבוא עם הערבים לידי הסכם על מספר רצוי - היה כדאי להקריב עקרון מופשט. שלום והסכם עם ערבי היה פיצוי מספיק. אבל בלי הסכם - כל מספר, אפילו קטן, שחגזור הממשלה יעורר מלחמת הערבים והצרות המשכנה, למה לנו, איפוא, להסתלק מבסיס מלחמתנו היורדי והפוליטי.

חיים אמר שהוא מסכים אתי, ושדיבר עם רדינג ובורסטד שלמען השיג שלושים אלף צריך לדרוש ששים אלף. אמרתי לו שעלינו לנקוט גם הפעם בעמדה שהוא הפס בפני הועדה המלכותית: עליה גדולה, רבוי מהיר של היהודים, כי זהו הפתרון היחידי.

חוא אמר שהוא מוכן להכניס דבריו אלה שאמר בישיבת שלפני האחרונה עם הועדה המלכותית - בנאום הפתיחה. אמרתי לו שעוד דבר אחד עלינו לעמוד עליו הפעם, שלא היה בפני הועדה המלכותית - וזה קנין הגנת הישוב. במו"ס הפעם עלינו להעמיד דבר זה כאחד החביעות המרכזיות שלנו. גם קיום כוחות הגנת יהודים גדולים בימים כחיקונים, וגם הכנת צבא יהודי למקרה של מלחמה.

חיים אמר שלדבר ההוא יסכים בכל לב.

בשחים עשרה נסענו לחתנה פדינגטון לפגוש את ווייז,
אש וסולר. בחתנה מצאנו כבר את מלקולם עם הפמליא שלו. שוטרים
לא סעטים שמרו עליו. כנראה שהפצצות אמול המריצו להגביר את
השמירה. היו כמובן גם חסון צלמים מהעתונים.
זוהי כמדומני ההודמנות הראשונה שבאי-כוח סמשלת
הוד מלכותו פוגשים רשמית של ימים יהודים.
ווייז ביקשנו - אח משה ואותי - להפגש אהו בארבע
אחרי הצהרים לבירור המצב.

בא אלי ר. אלסמן. הגיע הנה אחמול מסצרים. בקהירו
נפגש עם פ.ח. זה ביקש מסנו לבוא ללונדון, יהיה פה שבוע.
פ.ח. סיפר לו על פגישתו אחי בבירות. עמדתו היא שהביעה היהודים
ביחס לא"י דומה לחביעה הערבים ביחס לספרד. א"י אמנם קדושה
ליהודים. אך כשם שמוסלימי מיווה לא יוכל לדרוש לעצמו את
מכה - כך לא יוכל יהודי לדרוש א"י. כל עליה יהודית צריכה להפסק.
ועדה בין לאומית צריכה לבדוק כמה יהודי א"י מבוססים באמת.
לדעתו הם קיימים רק הודות לכסף חוץ. כשהיהודים יטחלקו מהצהרת
בלפור יתערער הישוב.

אמרתי לר.א. שאני מכיר מענות אלו ולא אאבד זמן
בסתן חשובה. אם זהו כל מה שיש להגיד לפ"ח - אין מה לדבר אהו.
א. אמר ש.ח. רוצה דבר אחד: כסף. הוא סיפר לו
שקנה סגרש בקהירו בארבעה אלפים ותשס מאות לא"י ורוצה לבנות
בית ... שאלתי - מהו הסכום ?
פ"ח לא נקב סכום, אך ר.א. סבור שהוא רוצה עשרת אלפים.

שאלתיו מהי החמורה שהוא יכל להחזיר? ר.א. אינו יודע.
אבל הוא מסוגל להשפיע על א.ס. - פיצול אין לו השפעה, הרבה פחות
מאשר לטעור. הוא "אירופאי" - כלומר אוהב לשחות ... עמדה א.ס.
תקבע ע"י פ"ח.

אמרתי לר.א. שלא אדון עם פ"ח על כסף. הסכום שהוא
נקב הוא מופרז. אך אני מוכן להפגש עם פ"ח לשיחת עניינים אם יתברר
לי בשיחה מה פ"ח. יכל ומוכן לעשות - אדבר איתו, את ר.א. שנית.
ר.א. סבור שפ"ח לא ירצה להפגש איתי באופן סודי,
אלא בגלוי. אמרתי, לי הכל אחת. ואופי הפגישה חלוי בפ"ח.
ר.א. יטלפן מחר בבוקר לפ"ח. ויודיע לי.

אצל האמריקנים מצאתי את נורמן. הוא קיבל חשבה
מחבריו הלא-ציונים שהם לא יבואו ואינם רוצים שהוא ישחחף בשמם ...
הוא סצטער על כך והיה רוצה להשחחף, אך בשובו לאמריקא יצטרך
לעבוד עם אנשים אלה - ואינו רוצה לריב איתם, ולכן לא ישחחף
במשלחת.

[פגישתו]
5 בנובמבר

בבוקר הודיעני ר.א. שפ"ח שמח לפגישתו איתי, אך
בדבר מועד פגישתנו לא יוכל להגיד דבר לפני יום ד'. היום הוא
יוצא את לונדון, מחר הוא עסוק, ביום ג' יש להם פגישה עם
הממשלה.